

Văn phòng ngày thứ 7

(truyenngan.com.vn) Mọi thứ đều có thể xảy ra. Những việc tưởng chừng xui xẻo lại đem lại nhiều ngạc nhiên thú vị.

Tóc Dài lê bước vào văn phòng. Trông Tóc Dài thật thảm hại, mặt mũi bơ phờ vì ốm, đôi khi lại ho từng tràng. Mấy chị cùng phòng nhìn Tóc Dài thương hại. Tóc Dài cũng chẳng muốn đến văn phòng với tình trạng này vào ngày thứ 7 nhưng công ty đang trong giai đoạn hoàn tất dự án nên Tóc Dài đành phải đi làm.

Tóc Dài đảo mắt nhìn quanh. Văn phòng ngày thứ 7 vắng hơn mọi ngày, chỉ những người tham gia chính vào dự án có mặt. Tóc Dài lê bước đến bàn làm việc hay nói đúng hơn là ô làm việc. Trong lúc chờ máy tính khởi động, Tóc Dài ngược mắt nhìn sang đầu bên kia của phòng làm việc. Tóc Dài thấy Đầu Đinh đã bận rộn trước máy tính.

Tóc Dài thích Đầu Đinh đã lâu nhưng chưa có dịp thổ lộ. Tóc Dài chỉ dám nhìn Đầu Đinh từ xa dù hai người làm cùng công ty. Đầu Đinh vừa cool vừa cute như Tóc Dài hay diễn tả. Tóc Dài bị đầu đinh cuốn hút ngay từ khi mới bắt đầu làm ở đây. Chẳng biết Đầu Đinh có biết đến sự tồn tại của Tóc Dài không.

Tóc Dài chúm mũi vào màn hình máy tính. Công việc bận rộn khiến Tóc Dài quên đi cơn bệnh. Cả văn phòng chỉ có tiếng máy lạnh và tiếng gõ bàn phím vang lên. Lâu lâu Tóc Dài lại ngẩng lên nhìn qua vách ngăn về phía Đầu Đinh. Tóc Dài chỉ thấy mái tóc ngắn của Đầu Đinh sau màn hình. Tóc Dài tiếc nuối quay lại công việc.

Ở cái công ty nam nhiều hơn nữ, Tóc Dài thấy mình rất được quan tâm. Vậy mà cái tên Đầu Đinh đó lại chưa bao giờ tỏ ra để ý đến Tóc Dài. Chẳng biết có phải con gái luôn tự ái và muốn chinh phục những kẻ không chú ý đến mình không nhưng ít ra đó là cảm giác của Tóc Dài lâu nay.

Đột nhiên có tiếng quản lý dự án gọi mọi người vào phòng họp. Tóc Dài và Đầu Đinh cùng đứng dậy. Tóc Dài bước chậm chạp vào. Thấy một chiếc ghế trống, Tóc Dài vội ngồi xuống và chẳng mất đến một phút để Tóc Dài nhận ra

người ngồi cạnh mình là Đầu Đinh. Lần đầu tiên Tóc Dài ngồi sát Đầu Đinh như thế này. Tóc Dài nặn óc suy nghĩ xem sẽ bắt chuyện với Đầu Đinh thế nào. Có thể đơn giản như “chào anh”. Hay có thể như phim kiểu giả vờ ngã vào người Đầu Đinh nhưng đang ngồi trên ghế thì sao ngã được. Hay là “chào anh, em là Tóc Dài, đồng nghiệp của anh”. Hay là tỏ ra ngạc nhiên và nói “ô hay, anh cũng đi làm ngày thứ 7 à?”. Dòng suy nghĩ của Tóc Dài bị cắt đứt khi quản lý lên tiếng và mọi người quay về phía trước. Tóc Dài bị cái dáng cao của Đầu Đinh che khuất. Tóc Dài đành khều nhẹ Đầu Đinh. Đầu Đinh quay lại. 4 mắt chạm nhau khiến Tóc Dài bối rối mà quên mất mục đích của mình. Ánh mắt tò mò của Đầu Đinh vẫn không rời Tóc Dài. Không thấy Tóc Dài trả lời, Đầu Đinh thì thầm:

- Anh che tầm nhìn của em à?

- Ah ah...dạ...vâng... - Tóc Dài lắp bắp trả lời. Đầu Đinh liền dịch ghế sang một bên rồi quay về phía quản lý.

Bên trên giọng quản lý cất cao dần và chốt lại bằng lệnh mọi người chỉ có thể về khi hoàn thành việc chỉnh sửa theo yêu cầu mới của khách hàng. Mọi người thở dài lao nhao bàn tán. Quản lý nhìn Đầu Đinh nói như ra lệnh:

- Cậu cố làm xong trong hôm nay. Cậu là người viết chương trình giỏi nhất ở đây.

- Em sẽ cố gắng.

- Được rồi, giải tán.

Tóc Dài quay về chỗ ngồi. Thả người xuống ghế, Tóc Dài vùi mặt vào chiếc gối ôm để ngăn sự thất vọng sắp bật ra thành tiếng. Trời ơi, cuộc đối thoại đầu tiên giữa Tóc Dài và Đầu Đinh lại diễn ra hết sức ngăn ngủi và không hề có tí lãng mạn nào. Thậm chí Tóc Dài còn chẳng kịp cảm ơn Đầu Đinh. Lại còn cả bộ dạng đang ốm nữa chứ. Nếu biết hôm nay có dịp ngồi cạnh Đầu Đinh thì Tóc Dài đã bỏ chút thời gian chuẩn bị rồi.

Sao ông trời lại trêu người Tóc Dài thế này?

Điện thoại báo có tin nhắn. Tóc Dài nén sự thất vọng để đọc tin. Thằng em

traoi Tóc Dài nhắnbảodã đem xe củatóc Dài về. Thậtlà mộtngày đen đui củatóc Dài. Nàolà bị ốmmà vẫnpảidilàm táng ca ngàythứ 7. Lại còn sáng nay xe củatóc Dài dỏchứngkhiếntóc Dài pảidixebus. Bâygìơ lại thêmkhuyệnvớidầu Đinh. Tóc Dài khốcthầmtự hỏisẽ còn điềuxuixẻoxảy raturgìở đếnhếtgìở làm. Tóc Dài hí hoáy nhắntin lại không quên kể câu khuyệnvừaxảy. Thắng em thầnyêutrả lờibảotóc Dài nêntừ bỏ Đầudinh mà làm quen vớisư huynh củanó.

Có lẽ cũng nên kể quachuyệnthắng em traicủatóc Dài. Thắng bé gìở đã cao hơn chị, thắchnghịch máytính từ bé nêngìở em traicotóc Dài đàng học viếtkhương trình. Ngoàigìở học, em traicotóc Dài thắckhơigame online. Từ cáigame online gĩđấy, em traicotóc Dài quen khá nhiềungườivà mộtnườitrongsố đórấtdượcem traicotóc Dài quý mếnnên gọilà sư huynh. Nghe bảonườidó không nhữngetcó tiếng trong gĩơigame online mà còn là mộttay viếtkhương trình có hậngkhiếnem traicotóc Dài rấtnể. Chắng hiếumổiquanhệ huynh đệ củahọ thể nào mà em traicotóc Dài khắng khắng đầogìở thiệutóc Dài cho sư huynh củanó. Tóc Dài cười khếnh rồinheótai thắng em mỗikhĩ nó nhắctớikhuyệndó. Tóc Dài khắng địnhkhoàng ai có thể vượtkhơidầudinh củamình.

Bữa ănthưadã quamà Tóc Dài vẫnkhoacó givàobụng. Công việckhơuhoàn thầncộng vớicơnsốt kéodếnkhiếntóc Dài không muốndứng lên. Chiếckhắmlạhtai quáilàm Tóc Dài lạnh run rồicơnholạikéodến. Nhữnkcơnhotừnđợtlàmkơbụng Tóc Dài cothắtlại. Lại thênmộtcơnhonữadến, tiếng ho củatóc Dài vang khắpcả phòng làm việck. Cáckhị làm cùnghã raverềnhưng cũng thường tình đếnlạivàihộpsữachotóc Dài. Tóc Dài vớitay lấymộthộpsữavà nhìnthấydầudinh đứng lên điracủa. Đầudinh đidầunhĩ? Vaitrò củadầudinh trong dự ảnnày rấtkhương trọng. Đầudinh đầuthể bỏ về lúc này. Tóc Dài đặtgổixuống bàn rồigục xuống.

Chắng biếttóc Dài nằmnhư thế bao lâu và chỉ ngắng lên khĩ nghe tiếng độnghên cạnh. Đầudinh đàng đứng trướcmặttóc Dài, trên tay là mộttúidồ. Tóc Dài nhìndầudinh đặttúidồ lên bàn mình tòmò. Tóc Dài ngườithấymùidồ ăn. Đầudinh gĩaithích:

- Anh mua cháo và thuốc. Em ănrồiuốngthuốckhơidĩ.

- Cám ơn anh. – Tóc Dài cảm độnghìn đầudinh. Hìn ảnh đầudinh trong

lòng Tóc Dài trở nên lung linh đẹp đẽ lạ thường.

- Không có gì. Em ho quá làm anh không tập trung làm việc được. Nếu bệnh thì về nhà đi.

Đầu Đinh quay đầu đi bỏ lại Tóc Dài vẫn đang sững sờ nhìn theo. Lần thứ 2 trong ngày Tóc Dài gục mặt vào gối để ngăn cảm xúc lẫn lộn trong lòng mình không bộc phát ra ngoài. Tóc Dài nhìn bịch đờ trên bàn không biết nên vui hay buồn. Sự quan tâm của Đầu Đinh giành cho Tóc Dài nhưng lại không phải vì Tóc Dài. Lần chạm mặt thứ 2 này đã khá hơn lần trước nhưng sao Tóc Dài vẫn thấy có gì đó ảm ức trong lòng. Tóc Dài ăn cháo và uống thuốc. Một lúc sau Tóc Dài đã không còn ho nữa. Tóc Dài lại vùi đầu vào máy tính. Thời gian lặng lẽ trôi qua trong văn phòng ngày thứ 7 này. Tóc Dài ngẩng lên khi thấy bóng Đầu Đinh lướt qua. Trông Đầu Đinh có vẻ bực bội. Đầu Đinh tiến ra khoảng trống giữa phòng và bắt đầu...tập võ. Tóc Dài há hốc miệng nhìn Đầu Đinh đi những đường quyền thuần thực đẹp mắt. Làm cùng công ty với Đầu Đinh bao lâu mà Tóc Dài không biết Đầu Đinh biết võ.

Tóc Dài nhìn Đầu Đinh từ ô làm việc của mình. Phòng làm việc lúc này đã vắng lắm rồi nếu không phải nói chỉ còn Tóc Dài và Đầu Đinh. Đột nhiên Tóc Dài nảy ra một ý. Tóc Dài lục tìm một hộp sữa rồi bước về phía Đầu Đinh. Tóc Dài đưa hộp sữa cho Đầu Đinh:

- Cho anh.

- Cám ơn. – Đầu Đinh ngạc nhiên cười khi nhận hộp sữa.

- Anh uống rồi về chỗ ngồi đi. Anh tập võ làm em không làm việc được.

Tóc Dài quay về chỗ ngồi với nụ cười khoái trá. Coi như Tóc Dài đã trả được mối thù lúc nãy. Giờ thì Đầu Đinh đã biết được cảm giác mà Tóc Dài đã trải qua. Tóc Dài cảm giác đầu Đinh dõi nhìn theo mình. Tự nhiên Tóc Dài thấy vui vui. Lần chạm mặt thứ 3 không tệ tí nào. Đầu Đinh quay về bàn làm việc. Văn phòng một lần nữa chìm trong im lặng.

Thằng em Tóc Dài hẳn đang ở trước cửa tòa nhà nơi Tóc Dài làm việc. Chắc là mẹ đã bắt em trai Tóc Dài đến đón chị. Tóc Dài nhận tin gọi em trai lên văn phòng. Tóc Dài vẫn còn phải làm nốt việc.

Thả điện thoại xuống, Tóc Dài vươn vai thư giãn. Bên kia phòng Đầu Đinh đứng dậy tiến về phía Tóc Dài. Tóc Dài nín thở nhìn Đầu Đinh tiến lại gần. Đầu Đinh cười. Nụ cười đẹp nhất mà Tóc Dài từng thấy. Đầu Đinh xòe tay nói:

- Cho anh thêm một hộp sữa.
- Sao anh biết em vẫn còn?
- Anh thấy mấy chị cho em một lốc.
- Mấy chị ấy cho vì em đang ốm đấy.
- Dù sao em vẫn còn nhiều mà.

Tóc Dài lờm Đầu Đinh rõ dài nhưng vẫn lục tìm sữa. Tiếng em trai Tóc Dài cầu nhàu khi tiến vào làm Tóc Dài giật mình. Đầu Đinh cũng quay đầu lại. Em trai Tóc Dài sững sốt gọi:

- Chị hai. Sư huynh.

Đến lượt Tóc Dài và Đầu Đinh há mồm nhìn nhau rồi cả hai cùng quay lại nhìn thẳng em Tóc Dài. Đầu Đinh chỉ Tóc Dài hỏi:

- Chị hai?

Tóc Dài chỉ Đầu Đinh hỏi:

- Sư huynh?

Thằng em Tóc Dài cười toe khoác vai Tóc Dài và Đầu Đinh:

- Vâng. Chị hai. Sư huynh. Hai người sao lại cùng ở đây? Hai người biết nhau à? Không phải hai người làm cùng công ty đấy chứ?

Sau vài giây bình tâm, Tóc Dài nắm tai thằng em thân yêu kéo đi mặc cho thằng em kêu oai oái. Tóc Dài chỉ dừng tay khi đã đứng ở một góc xa. Tóc Dài choàng tay qua vai em trai kéo em lại gần:

- Em nói người đó là sư huynh của em á?
- Đúng rồi. Mà sao hai người ở đây? Chị biết sư huynh của em à?
- Chị biết anh ta nhưng không biết đó là sư huynh của em.
- Ra là vậy.
- Thật ra...thật ra...thì...
- Chị ắp úng gì thế? Sốt hết cả ruột.
- Sư huynh em chính là...là...là...
- Là ai?
- Là Đầu Đinh mà chị vẫn hay nhắc đến.

Đến lượt em trai Tóc Dài sừng sốt. Thằng em Tóc Dài vươn người nhìn về phía Đầu Đinh và bắt đầu cười thành tiếng khiến Tóc Dài phải đá vào ống quyển để ngăn lại. Tóc Dài bắt thằng em hứa không được nói cho Đầu Đinh biết bí mật của Tóc Dài thì Tóc Dài mới cho đi. Thằng em vừa nén cười vừa hứa rồi nhanh chóng chạy lại phía Đầu Đinh.

Tóc Dài quay lại bàn làm việc. Bên kia phòng có 2 cái đầu đang chúi vào màn hình vi tính. Xem ra thằng em Tóc Dài sẽ không có ý về ngay. Tóc Dài gọi cho báo cho mẹ và tiếp tục làm việc. Chốc chốc Tóc Dài lại ngẩng lên nhìn sang bên kia. Trông hai người có vẻ tâm đắc lắm. Chẳng ai buồn nhìn về phía Tóc Dài. Hình như bọn họ đã quên mất sự tồn tại của Tóc Dài rồi. Tóc Dài tức tối cầm 2 hộp sữa đi đến ô làm việc của Đầu Đinh. Tóc Dài đặt mạnh 2 hộp sữa xuống bàn rồi quay đi mà không nói câu nào.

Em trai Tóc Dài thấy chị giận liền kéo Tóc Dài lại cười cầu hòa:

- Chị đỡ ốm chưa? Làm cả ngày chắc mệt rồi nhỉ? Có cần em đi mua thuốc không?
- Không cần.

- Đừng giận. Hay chúng ta đi ăn đi. 3 người chúng ta. Coi như ăn mừng việc gặp mặt.

- Thôi khỏi. Chị muốn về. – Tóc Dài dứt khoát.

Đầu Đình thêm vào:

- Huynh cũng phải làm nốt. Đệ về trước đi.

- Không!!!! – Em trai Tóc Dài gào to ăn vạ. – Em đói, em muốn đi ăn. Hai người phải dẫn em đi ăn. Em đến đón chị lại còn giúp huynh này giờ. Em đáng được thưởng.

Tóc Dài và Đầu Đình nhìn em trai Tóc Dài ái ngại. Đầu Đình xuống nước:

- Được rồi. Huynh mời.

Đầu Đình quay sang Tóc Dài:

- Em cũng đi cùng đi.

- Đồng ý đi chị - Em trai Tóc Dài xoa tay năn nỉ cộng với bộ mặt ra vẻ đau khổ khiến Tóc Dài bật cười.

Trong khi em trai Tóc Dài đi đằng trước huyền thuyên chuyện ăn gì thì Tóc Dài và Đầu Đình lặng lẽ sánh vai bước theo sau. Một ngày làm việc kết thúc với kết quả đầy bất ngờ. Mọi thứ đều có thể xảy ra. Những việc tưởng chừng xui xẻo lại đem lại nhiều ngạc nhiên thú vị.